

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 536/2016-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 14. septembra 2016 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátom JUDr. Martinom Olosom, Karola Kašjaka 81/1, Rajecké Teplice, vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Žiline v konaní vedenom pod sp. zn. 13 Cob 395/2015 pri rozhodovaní o odvolaní proti uzneseniu Okresného súdu Žilina sp. zn. 19 Cb 297/2009 z 3. marca 2015 a jeho prípisom z 19. apríla 2016 označenom ako „Vrátenie veci sp. zn. 19 Cb/297/2009“ a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. augusta 2016 doručená sťažnosť [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenia svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského

súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 13 Cob 395/2015 pri rozhodovaní o odvolaní proti uzneseniu Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 19 Cb 297/2009 z 3. marca 2015 (ďalej aj „uznesenie okresného súdu z 3. marca 2016“) a jeho prípisom z 19. apríla 2016 označeným ako „Vrátenie veci sp. zn. 19 Cb/297/2009“ (ďalej aj „prípis krajského súdu z 19. apríla 2016“).

2. Zo sťažnosti a z k nej pripojených príloh vyplýva:

„Okresný súd... uznesením sp. zn. 19 Cb 297/2009 zo dňa 03. 03. 2015... mi ako žalovanému 2/ vyrubil súdny poplatok za podanie odvolania v merite veci vo výške 6.000,- EUR. Proti... uzneseniu Okresného súdu... sp. zn. 19 Cb 297/2009 zo dňa 03. 03. 2015... som v zákonnej lehote podal odvolanie... ktoré som odôvodnil nasledovne:

Okresný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods. 2 písm. d/ O. s. p.). Rozhodnutie súdu prvého stupňa taktiež trpí vadou nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p.).

Možno konštatovať, že v danej veci sú splnené zákonné predpoklady pre oslobodenie od súdnych poplatkov vo vzťahu k mojej osobe. Môj príjem a majetkové pomery mi objektívne nedovoľujú uhradiť SUP za podanie odvolania. Som zamestnaný v spoločnosti [REDAKOVANÉ], kde dosahujem mzdu cca 400,-EUR brutto mesačne, t. j. súdny poplatok činí 15-násobok môjho príjmu. Nemám žiaden hnutelný či nehnuteľný majetok. Súčasne som i zaťažený viacerými exekučnými konaniami, navyše som ručiteľom dlhov žalovaného 1/, ktorý je v konkurze. Som rozvedený.

Podľa R 96/2011 pre posúdenie dôvodnosti priznania oslobodenia od súdnych poplatkov z hľadiska pomerov účastníka sú rozhodujúce najmä jeho majetkové a sociálne pomery, ale aj výška súdneho poplatku a povaha nároku (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 6 Sžo 190/2009).

Podľa R 6/2010 pri rozhodovaní o oslobodení účastníka konania od súdnych poplatkov musí súd primerane vyvažovať záujem štátu na vyberaní súdnych poplatkov a záujem účastníka konania, ktorý si uplatňuje právo na súdnu ochranu (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS11/2010 zo 16. septembra 2010).

Podľa nálezu Ústavného súdu SR I. ÚS 204/2007 právo na prístup k súdu zahŕňa zákaz vytvárať neprimerané prekážky v prístupe k súdu. Tento zákaz okrem iného vyžaduje od štátu, aby nevytváral také procesno-právne podmienky, ktoré sťažujú prístup k súdu, teda také, ktoré by marili účel práva na súdnu ochranu, neboli by odôvodnené sledovaním legitímneho cieľa a súčasne by nespĺňali podmienku spravodlivej rovnováhy medzi použitými prostriedkami a sledovaným legitímnym cieľom. Inak takéto prekážky obmedzujú prístup k súdu v jeho podstate a treba ich považovať za nesúladne nielen s čl. 6 ods. 1 dohovoru, ale aj s čl. ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy.

Právo na súd nie je absolútnym právom ani v jeho chápaní Európskym súdom pre ľudské práva, pretože môže podliehať rôznym obmedzeniam, keďže právo na prístup k súdu si už svojou podstatou vynucuje reguláciu štátom. Európsky súd pre ľudské práva už rozhodol v niektorých prípadoch, že najmä tam, kde sa dané obmedzenia tohto práva vzťahovali na podmienky prípustnosti odvolania, alebo tam, kde záujem spravodlivosti vyžadoval, aby sťažovateľ v súvislosti so svojím odvolaním zložil záruku za náklady, ktoré poniesie druhá strana konania, môže byť prístup jednotlivca k súdu alebo tribunálu podrobený rôznym obmedzeniam, vrátane finančných (rozsudok vo veci Brualla Gómez de la Torre v. Španielsko z 19. decembra 1997, § 33, rozsudok vo veci Tolstoy-Miloslavski v. Spojené Kráľovstvo z 13. júla 1995, § 61 a p.).

Je preto povinnosťou všeobecného súdu zohľadniť vždy aj procesné postavenie sťažovateľa vo vzťahu k druhému účastníkovi konania a výšku súdneho poplatku (ne)určiť tak, aby sa poplatník nedostal evidentne do nevýhodnejšieho postavenia oproti protistrane, a tak sa mu právo na prístup k súdu neodoprelo.

Pri výklade a uplatňovaní zákonov (ako aj ústavných zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov) treba postupovať tak, aby boli v súlade s ústavou (čl. 152 ods. 4 ústavy). Nie je preto možné ani Zákon o súdnych poplatkoch (zákon č. 71/1992 Zb. v z. n. p.) uplatňovať tak, aby došlo k porušeniu ústavno-procesného princípu právnej ochrany pred súdmi, kde platí rovnosť všetkých účastníkov, len z dôvodu legislatívnej nejasnosti textu, ktorú možno odstrániť výkladom v zmysle čl. 152 ods. 4 ústavy (porov. I. ÚS 18/95 a ďalšie).

V danej veci z objektívnych dôvodov nie som schopný zaplatiť súdny poplatok v tak vysokej výške. Taktiež nemožno tvrdiť, že podanie odvolania je svojvoľným alebo zrejme bezúspešným uplatňovaním práva. Taktiež poukazujem na skutočnosť, že môjmu PZ neuhrádzam odmenu, nakoľko tarifná hodnota je značne vysoká.

Na základe týchto skutočností navrhujem, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a bolo mi v konaní priznané oslobodenie od súdnych poplatkov v plnom rozsahu. ...

Okresný súd v Žiline mnou podané odvolanie vrátane súdneho spisu 19 Cb 297/2009 postúpil Krajskému súdu v Žiline na rozhodnutie o odvolaní, ktorý však o mnou podanom odvolaní v odvolacom konaní vedenom pod sp. zn. 13 Cob 395/2015 vôbec nerozhodol. Krajský súd v Žiline vec vrátil Okresnému súdu v Žiline prípisom sp. zn. 13 Cob 395/2015 zo dňa 19. 04. 2016 označeným ako Vrátanie veci sp. zn. 19 Cb/297/2009, nakoľko podľa názoru Krajského súdu v Žiline podľa obsahu mnou podaného odvolania nejde o odvolanie (riadny opravný prostriedok) a vec mu bola tak okresným súdom bezdôvodne predložená. Krajský súd tak o podanom odvolaní (riadnom opravnom prostriedku) nechce vôbec rozhodnúť, t. j. nechce vykonávať svoju právomoc a súčasne povinnosť vo vzťahu k účastníkovi konania. Predmetný prípis krajského súdu mi bol oznámený doručením poštou zo strany okresného súdu dňa 09. 06. 2016.

... postup a závery Krajského súdu v Žiline... vykazujú závažné vady, ktoré sú svojou intenzitou ústavnoprávneho charakteru. Procesné závery a procesno-právne úvahy vyslovené okresným súdom sú pritom v zjavnom rozpore s obsahom spisu, najmä s obsahom mnou podaného odvolania, ide o značné prvky arbitrárnosti, svojvôle a popretie základných zásad civilného procesu a o odňatie možnosti konať pred súdom a o odňatie preskúmať rozhodnutie prvostupňového súdu na základe zákonom určeného riadneho opravného prostriedku v riadnom inštančnom postupe. Odôvodnenie postupu krajského súdu neobstojí, je absolútne iracionálne, zmätočné, argumentačne neudržateľné, vnútorné protirečivé a v nesúlade s ustanoveniami právnych predpisov, základnými zásadami formálno-právnej logiky. Postup krajského súdu o faktickom odmietnutí podaného opravného prostriedku a použitý spôsob (ne)rozhodovania o podanom odvolaní je v právnom štáte neprípustný a arbitrárny.

... mnou podané odvolanie nemalo žiadne formálne vady, riadne označovalo prvostupňové uznesenie proti ktorému smerovalo, obsahovalo riadne detailné a kvalifikované odôvodnenie, odvolacie dôvody ako aj apelačný petit. Krajský súd mnou podané odvolanie po cca roku vedenia odvolacieho konania vyhodnotil tak, že o odvolanie podľa jeho názoru nejde. ...

Čo sa týka dôvodov mnou podaného odvolania, nakoľko išlo o vyrubenie súdneho poplatku, celkom logický bol preto aj môj tvrdený odvolací dôvod, že na vyrubenie súdneho poplatku v plnej výške niet dôvodu, nakoľko som ťažiskovo tvrdil, že u mojej osoby sú dané dôvody pre oslobodenie od súdnych poplatkov. V prípade nepodania odvolania by bolo napadnuté uznesenie totiž správoplatnené ako exekučný titul zaväzujúci moju osobu.

Skutočnosť, že som súčasne s podaním odvolania požiadal o oslobodenie od súdnych poplatkov je plne nerozhodná, nakoľko požiadať o oslobodenie od súdnych poplatkov môže účastník nielen v samostatnom podaní ale súčasne aj pri podaní vo veci samej (napr. priamo s podaním žaloby, odvolania, zmeny žaloby a pod.), čo rešpektuje aj súdna prax. V danej veci išlo o dve podania - odvolanie a žiadosť o oslobodenie od súdnych poplatkov.

V neposlednom rade, ak by krajský súd tvrdil, že podané odvolanie má vady (čo krajský súd netvrdil), mal povinnosť tieto vady vytknúť a podľa § 43 a 5 209 O. s. p. ma súčasne vyzvať na odstránenie väd odvolania ako napr. súdy robia pri podaní tzv. blanketného odvolania, ktoré je podané formálne bez odôvodnenia. V tomto prípade však bolo odvolanie riadne podané, označené a odôvodnené.

Krajský súd súčasne opomenul, že odôvodnenie odvolania a vecnú stránku veci odvolací súd posudzuje až pri rozhodnutí o odvolaní (tj. musí vydať rozhodnutie) a vecná nedôvodnosť alebo i zjavná (relevantnosť uplatneného odvolacieho dôvodu nikdy nemôže byť dôvodom pre faktické nerozhodnutie o odvolaní a vrátenie veci prvostupňovému súdu. Inak by odvolacie súdy prakticky v praxi vôbec nerozhodli značnom počte odvolaní. Prípustnosť odvolania vyplýva priamo zo zákona a nikdy sa nedotýka aj samotnej vecnej či obsahovej stránky odvolania. Postup krajského súdu je právnym štáte zjavne neprípustný a absolútne neobhájiteľný.“

3. Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

„1. Základné právo sťažovateľa [REDAKOVANÉ]... na súdnu a inú právnu ochranu zaručené podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, základné právo na spravodlivý súdny proces zaručené podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a základné právo na rovnosť účastníkov konania podľa čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky postupom Krajského súdu v Žiline v odvolacom konaní vedenom Krajským súdom v Žiline pod sp. zn. 13 Cb 395/2015 o podanom odvolaní sťažovateľa [REDAKOVANÉ] proti uzneseniu Okresného súdu v Žiline sp. zn. 19 Cb 297/2009 zo dňa 03. 03. 2015 na základe prípisu Krajského súdu v Žiline označenom ako Vrátenie veci sp. zn. 19 Cb/297/2009 zo dna 19. 04. 2016 porušené bolo.

2. Krajskému súdu v Žiline sa v odvolacom konaní o odvolaní sťažovateľa [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] podanom proti uzneseniu Okresného súdu v Žiline sp. zn. 19 Cb 297/2009 zo dňa 03. 03. 2015 prikazuje konať a rozhodnúť v zmysle ustanovení Civilného sporového poriadku č. 160/2015 Z. z.

3. Krajský súd v Žiline je povinný uhradiť sťažovateľovi [REDAKOVANÉ]... do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu trovy konania vo výške 363,79 EUR...“

II.

4. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

5. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

6. Konanie o sťažnostiach je bližšie upravené predovšetkým v § 49 až § 56 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu

Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

7. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každej sťažnosti ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia sťažnosti vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, sťažnosti, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné sťažnosti alebo sťažnosti podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj sťažnosti podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

8. Z § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že uvedené zákonné ustanovenie rozlišuje okrem iného aj osobitnú kategóriu návrhov, ktorými sú návrhy „zjavne neopodstatnené“. Týmto zákon o ústavnom súde v záujme účelnosti a procesnej ekonomie poskytuje ústavnému súdu príležitosť preskúmať v štádiu predbežného prerokovania sťažnosti (§ 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde) možnosť jej prípadného odmietnutia na základe obsahu namietaných právoplatných rozhodnutí, charakteru namietaných opatrení alebo iných zásahov, ktorými malo dôjsť k porušeniu základných práv alebo slobôd navrhovateľa a z nich vyplývajúcich skutkových zistení, a tiež na základe argumentácie, ktorú proti nim sťažovateľ v návrhu uplatnil.

9. O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov (I. ÚS 66/98, I. ÚS 27/04, I. ÚS 25/05, I. ÚS 74/05, IV. ÚS 300/08).

10. Sťažovateľ v sťažnosti namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 47 ods. 3 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom krajského súdu

v konaní vedenom pod sp. zn. 13 Cob 395/2015, ku ktorému malo dôjsť tým, že krajský súd nerozhodol o odvolaní podanom sťažovateľom proti uzneseniu okresného súdu z 3. marca 2015, ktorým mu bol vyrubený súdy poplatok za podané odvolanie, ale podané odvolanie vrátil okresnému súdu s odôvodnením, že nejde o odvolanie, ale o žiadosť o oslobodenie od súdneho poplatku.

11. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý má právo domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

12. Podľa čl. 47 ods. 3 ústavy všetci účastníci sú si v konaní podľa odseku 2 rovní.

13. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom.

14. Ústavný súd v súlade so svojou ustálenou judikatúrou konštatuje, že obsahom základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru sú obdobné záruky, že vec bude spravodlivo prerokovaná nezávislým a nestranným súdom postupom ustanoveným zákonom. Z uvedeného dôvodu v týchto právach nemožno vidieť podstatnú odlišnosť (II. ÚS 27/07).

15. Krajský súd v prípise z 19. apríla 2015 označenom ako „*Vrátenie veci sp. zn. 19 Cb/297/2009*“ uvádza:

„Predmetná vec bola Krajskému súdu v Žiline predložená na rozhodnutie o odvolaní žalovaného v 2/ rade zo dňa 12. 03. 2015 (č. l. 685) proti uzneseniu Okresného súdu Žilina č. k. 19 Cb 297/2009-679 zo dňa 3. marca 2015. Z tohto podania, označeného ako Odvolanie žalovaného 2/ proti uzneseniu Okresného súdu v Žiline sp. zn. 19 Cb 297/2009 zo dňa 03. 03. 2015, žiadosť o oslobodenie od súdnych poplatkov, krajský súd zistil, že žalovaný v 2/ rade odvolanie odôvodnil tým, že v danej veci sú splnené zákonné predpoklady pre jeho oslobodenie od súdnych poplatkov a zároveň požiadal o oslobodenie od platenia súdnych poplatkov v plnom rozsahu. Ako prílohu podaného odvolania žalovaný

v 2/ rade predložil Tlačivo pre dokladovanie pomerov účastníka konania, ktorý navrhuje, aby mu bolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov.

Podľa § 41 ods. 2 O. s. p. každý úkon posudzuje súd podľa jeho obsahu, aj keď je úkon nesprávne označený.

Po oboznámení sa s predmetným podaním žalovaného v 2/ rade zo dňa 12. 03. 2015 je krajský súd toho názoru, že podľa obsahu sa nejedná o odvolanie proti uzneseniu Okresného súdu Žilina č. k. 19 Cb 297/2009-679 zo dňa 3. marca 2015, ktorým okresný súd uložil žalovanému v 2/ rade povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie vo výške 6.000 Eur, ale sa jedná o žiadosť žalovaného v 2/ rade o oslobodenie od platenia súdnych poplatkov. V zmysle poučenia o opravnom prostriedku, ktoré je obsiahnuté v uvedenom uznesení Okresného súdu Žilina, bolo možné proti tomuto uzneseniu podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia s tým, že v odvolaní bolo okrem iného potrebné uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom vidí odvolateľ nesprávnosť rozhodnutia alebo postupu súdu a čoho sa domáha. Žalovaný v 2/ rade síce vo svojom podaní zo dňa 12. 03. 2015 uviedol, že podáva odvolanie proti tomuto uzneseniu z dôvodu, že okresný súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil, zároveň však v tomto podaní neuviedol žiadne tvrdenia, z ktorých by bolo možné usudzovať, že týmto podaním žalovaný v 2/ rade podával odvolanie proti rozhodnutiu okresného súdu, žalovaný v 2/ rade v podaní neuviedol v akom rozsahu predmetné uznesenie napáda a neuviedol žiadne okolnosti, ktoré by odôvodňovali nesprávnosť tohto rozhodnutia alebo postupu súdu. Naopak z tohto podania je zrejmé, že svojim obsahom spĺňa náležitosti žiadosti o priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov, čo potvrdzuje aj príloha tohto podania v podobe vyplneného tlačiva pre dokladovanie pomerov účastníka konania, ktorý navrhuje, aby mu bolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov.

Krajský súd je potom názoru, že podanie žalovaného zo dňa 12. 03. 2015 je podľa jeho obsahu žiadosťou žalovaného v 2/ rade o priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov a nie odvolaním proti uzneseniu Okresného súdu Žilina č. k. 19 Cb 297/2009-679 zo dňa 3. marca 2015. O žiadosti žalovaného v 2/ rade o priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov bolo rozhodnuté uznesením Okresného súdu Žilina č. k. 19 Cb/297/2009-780 zo dňa 10. 07. 2015, ktoré bolo potvrdené uznesením krajského súdu sp. zn.

13 Cob/396/2015 zo dňa 05. 04. 2016 tak, že žalovanému v 2/ rade nebolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov.

Vzhľadom k predmetnému zhodnoteniu preto nebolo zo strany žalovaného v 2/ rade podané odvolanie, o ktorom by mohol konať a rozhodovať Krajský súd v Žiline ako súd odvolací. Ak žalovaný v 2/ rade neuskutočnil odvolanie, tak nebol daný spôsobilý predmet pre konanie krajského súdu, z ktorého dôvodu sa vec vracia späť okresnému súdu ako bezdôvodne predložená. Krajský súd k úplnosti poznamenáva, že aby mohol postupovať podľa ust. § 212 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, je potrebný procesný úkon odvolania, v zmysle ktorého je možné posudzovať napadnuté rozhodnutie prvostupňového súdu v medziach vymedzených odvolacích dôvodov. Ak žalovaný v 2/ rade neuskutočnil procesný úkon podaného odvolania, krajský súd konštatuje, že ako súd odvolací nemôže vo veci konať, a preto vec vracia okresnému súdu.“

16. Úloha ústavného súdu pri rozhodovaní o sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivé súdne konanie rozhodnutím súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov interpretácie a aplikácie zákonov s ústavou alebo medzinárodnou zmluvou o ľudských právach a základných slobodách najmä v tom smere, či závery všeobecných súdov sú dostatočne odôvodnené, či nie sú arbitrárne, resp. svojvoľné s priamym dopadom na niektoré zo základných ľudských práv (napr. I. ÚS 19/02, I. ÚS 27/04, I. ÚS 74/05, I. ÚS 241/07). Z týchto hľadísk potom ústavný súd posudzoval postup krajského súdu pri vrátení veci bez rozhodnutia okresnému súdu.

17. Vychádzajúc z už uvedených mantinelov posudzovania rozhodnutí všeobecných súdov ústavný súd konštatuje, že krajský súd v citovanej časti odôvodnenia prípisu z 19. apríla 2016 zrozumiteľným a dostatočným spôsobom uviedol dôvody, pre ktoré posúdil podanie sťažovateľa ako žiadosť o oslobodenie od súdnych poplatkov, a nie ako odvolanie.

18. Sťažovateľ vo svojej sťažnosti neuvádza žiadne skutočnosti, ktoré by boli schopné spochybníť postup krajského súdu v namietanej veci. Ústavný súd naopak musí

konštatovať, že sťažovateľ napriek tomu, že tvrdí, že jeho podanie z 2. marca 2015 je zároveň odvolaním aj žiadosťou o oslobodenie od súdnych poplatkov, argumentuje tým, že odvolanie obsahovalo riadne, detailné a kvalifikované odvolacie dôvody, ktorými sú skutočnosti, z ktorých možno vyvodiť, že sú dané dôvody na jeho oslobodenie od súdnych poplatkov, pričom podanie sťažovateľa z 2. marca 2015 žiadne iné dôvody tvrdeného odvolania neobsahujú. Pokiaľ teda dôvody, ktoré obsahovalo podanie, boli dôvodmi odvolania, ústavnému súdu nie je zrejmé, ktorú časť sťažovateľovho podania by bolo možné naopak považovať za žiadosť o oslobodenie od súdnych poplatkov.

19. Vychádzajúc z uvedeného je ústavný súd toho názoru, že niet žiadnej spojitosti medzi postupom krajského súdu pri rozhodovaní o podaní sťažovateľa z 2. marca 2015 a namietaným porušením základných práv sťažovateľa podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 47 ods. 3 ústavy ani práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (m. m. IV. ÚS 112/05).

20. Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde preto sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

21. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku bolo už bez právneho významu, aby ústavný súd rozhodoval o ďalších požiadavkách sťažovateľa uplatnených v sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. septembra 2016